

→ samolubny

adjectif | samolubny - singulier, nominatif; o człowieku

egoiste

Michał jest samolubny, nie liczy się z potrzebami innych.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	samolubny	samolubni
genitif	samolubnego	samolubnych
datif	samolubnemu	samolubnym
accusatif	samolubnego	samolubnych
instrumental	samolubnym	samolubnymi
locatif	samolubnym	samolubnych
vocatif	samolubny	samolubni

	I.poj.	I.mn.
nominatif	samolubna	samolubne
genitif	samolubnej	samolubnych
datif	samolubnej	samolubnym
accusatif	samolubną	samolubne
instrumental	samolubną	samolubnymi
locatif	samolubnej	samolubnych
vocatif	samolubna	samolubne

	I.poj.	I.mn.
nominatif	samolubne	samolubne
genitif	samolubnego	samolubnych
datif	samolubnemu	samolubnym
accusatif	samolubne	samolubne
instrumental	samolubnym	samolubnymi
locatif	samolubnym	samolubnych
vocatif	samolubne	samolubne

